

Boken

AV LILLA RÉTHI

Hon såg den så fort hon kom innanför dörren. Hennes blick liksom drogs till den, som att det varit självklart att just hon skulle få syn på den. En sliten, gammal rostfärgad bok med guldfärgad, smutsig bokrygg. Den stod lite för sig själv på en bokhylla på biblioteket.

Charlie gick fram och tog den, borstade av lite damm och lånade den. Det var som att någon styrde hennes steg, och bara när hon lånat boken släppte det. Där stod hon nu, med boken i händerna, och kände sig ganska förvånad och förvirrad. Det var en samling gamla dikter eller något sådant.

Hon la den i sin ryggsäck och gick till skolgården i stället. Det var påsklov men fritids var ändå öppet. Just som hon kom in kände hon lukten. Eld. Rök.

Det brinner!

Plötsligt kände hon den där kraften igen. Som styrde henne. Det var varmt. Det knastrade runt henne. Men hon bara gick, längre och längre bort från friheten, från skolgården, från räddningen. Så stannade hon. Nu var hon någonstans vid sylvärdssalen, eller, nej! I Cygnus korridor var hon. Då kände hon ... boken! Det kändes självklart när hon tog upp den ur ryggsäcken. Och slog upp den någonstans. Av en slump? Kanske inte, för det stod faktiskt:

Elden kom allt närmare, hon sprang mot skåpet och fick syn på ...

Charlie visste nu. Hon sprang och fick syn på ett skåp, men ... stackarn! Där satt ju en liten svettig kattunge med stora, rädda ögon! Charlie lyfte upp den samtidigt som hon fortsatte att läsa:

... katten! Hon tog upp den och sprang bort till 5 B:s klassrum ...

Charlie fick syn på en dörr och ryckte upp den. Hon fick syn på ett fönster som stod öppet, klättrade upp och såg ner. Oj! Vilken lättnad! Det var knappt någon meter ner till marken. Hon hoppade över taggbuskarna och landade bredvid kinagungan på mellanstadiets skolgård. Hon kollade ner i boken ... men ... den var tom, sidorna var helt blanka, förutom att på sista sidan, längst ner, fanns det en katt.

Boken hade räddat Charlie ...
och katten, Charlies nya katt.

